

ΓΕΓΟΝΟΤΑ & ΚΡΙΣΕΙΣ

—ΤΟ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Εἰς ἄκρον λυπηρὰ καὶ σχεδὸν ἀπίστευτα γεγονότα ἐγράφησαν κατ' αὐτὰς εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον σχετικῶς μετὰ τὴν Ἱεραρχίαν. Δὲν θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εὐρέθησαν ἱεράρχαι θέλοντες νὰ παίξουν ρόλον Ἡροστράτου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εὐχόμεθα νὰ μὴ ἀποδειχθῇ ὅτι ἀπὸ κατώτερα ἐλατήρια ὁρμώμενοι οἱ Ἱεράρχαι Δημητριάδος καὶ Καρυστίας ἠθέλησαν νὰ καταρρακώσουν καὶ ὑποδουλώσουν τελείως τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τὴν Πολιτείαν καὶ νὰ εἰσαγάγουν τὸν Μπλοσβεβικισμόν καὶ τὴν ἀναρχίαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν Μεταρρυθμίσεων. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα ἔχει τὴν ἀπαίτησιν ἀπὸ τὴν Ἱεραρχίαν νὰ ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων, πατάσσοι ἀμειλίκτως τοὺς ἀντάρτας, ἂν ὑπάρχουν τοιοῦτοι καὶ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν Ἐκκλησίαν εἰς τοὺς Ἀποστολικοὺς χρόνους δι' ἐκκαθαρίσεως τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ ὄχι διὰ καινῶν δαμιονίων.

— † Ο ΦΩΤΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ἐν ἡλικίᾳ 75 ἐτῶν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Φώτιος πρὸ ἡμερῶν ἐν Ἑλβετίᾳ εὐρισκόμενος, καὶ ἐπιστρέφων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ Στοκχόλμης, ὅπου εἶχε μετᾶσαι τοῦ ἐκεῖ συγκληθέντος Παγκριστιανικοῦ Συνεδρίου. Ἡ Ἐκκλησία διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἱεράρχου Φωτίου ὑφίσταται δεινὸν πλήγμα. Εἰς τὰς κρίσιμους περιστάσεις ἃς διέρχεται ἡ Χριστιανότης ἐν γένει, ἡ ἀπόλεια ἀνδρῶν μετὰ ἀθῆνας, μόρφωσιν, ἐπιβολὴν καὶ χαρακτήρα εἶναι λίαν ὀδυνηρά. Ἐκτὸς τούτου ἡ διατήρησις τῶν γηραιῶν καὶ γεραρῶν τῆς Ἀνατολῆς Ἑλληνικῶν Πατριαρχείων μετὰ τὴν ἐμπόδιαν καὶ ἔλλειψιν μέσων... εἶναι προβληματικὴ καὶ εἰς τὰς ἐξεχούσας ἀκόμη Ἐκκλ. φυσιογνωμίας. Πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὡς νέοι μάρτυρες παλαίουν καὶ κρατοῦν μόνιμῳ μετὰ τὰ δόντια τὰ ἡνία ἄτινα προσπαθοῦν νὰ τὰ ἀρπάξουν οἱ ἄλλοι ὁμόδοξοι ἢ ἑτερόδοξοι λαοὶ τῶν μερῶν ἐκείνων. Ἄς εὐχνηθῶμεν ἵνα μὴ δημιουργηθῇ καὶ ἐκεῖ νέος σάλος εἰς βάρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ νὰ ἐκλεγῇ ἐν εἰρήνῃ ὁ κατάλληλος τοῦ μεταστάντος διαδόχος.

— Η ΡΥΠΑΡΟΓΡΑΦΙΑ

Εἶδαμεν πρὸ ἡμερῶν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἀπεφάσισεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιβάλῃ προληπτικὴν λογοκρισίαν εἰς τὰ ἄσπερνα ἐντυπα καὶ θεάματα. Πολλάκις πολλὰ ἐλέγχθησαν καὶ ἐγράφησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀλλ' ἀτυχῶς μετ' ὀλίγον ἐλησημονοῦντο, καὶ οὕτω ἀχαλίνωτος ἡ ρυπαρογραφία ἐξηκολούθει τὸ καταστρεπτικὸν ἔργον τῆς μετὰ ὁλοῦν αἰξουσίας ἐντασιν καὶ ἔκτασιν. Ἄς ἐλπίσωμεν ὅτι οἱ νῦν Κυβερνῶντες θὰ ἐπιβάλουν τὴν σιδηρὰν στρατιωτι-

κὴν πυγμὴν τῶν καὶ δὲν θὰ ὑποχωρήσουν πρὸ οὐδενὸς σατανικοῦ μέσου τὸ δόλοισιν οἱ ρυπαρογραφοῦντες θὰ ὑπεκλίνουν πρὸς ματαίωσιν τῆς σωτηριώδους ταύτης διαταγῆς. Θὰ εἶνε ἡ μεγαλητέρα ἴσως ὑπηρεσία τὴν ὅποιαν θὰ προσέφερον εἰς τὴν Πατρίδα, ἵνα ἀποκτήσωμεν πολίτας χρηστοὺς καὶ στρατιώτας ἀκμαίους καὶ ιδεώδεις καὶ ὄχι κοινωτικά ἐκτρώματα καὶ ἠθικά ναυάγια.

— ΤΑ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Πρὸ ἡμερῶν παρέστημεν αὐτόπται καὶ αὐτήθεοι μάρτυρες μιᾶς ἐλεεινῆς σκηνῆς, ἣτις ἐξετυλίχθη ἐν μιᾷ τῶν ἱστορικωτέρων ἀλλὰ καὶ σεμνοτέρων Μονῶν μας. Ἐκεῖ χάριν ἀναφυχῆς εἶχον ἐπιδράμει πολιτευομένων συγγενεῖς σκοποῦντες νὰ παραμείνουν σὰν στὸ σπῆτι τοὺς ὄσας ἡμέρας ἠθέλων. Μόλις τοῖς ὑπεδείχθη ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν κανονισμόν τῆς Μονῆς καὶ τοῦ Μητροπολίτου τὴν αὐστηρὰν ἐγκύκλιον μόνον μίαν ἡμέραν καὶ πρὸς ἐπιτέλειαν θρησκευτικῶν καθηκόντων ἠδύναντο νὰ μείνωσιν, ἐξηγριώθησαν καὶ ἤρχισαν νὰ ὑβρίζωσι μετὰ τὸν ἀνευλαβέστατον τρόπον τὰ πάντα. Καὶ ἐν ᾧ ἡ περιποιητικότης τῶν μοναχῶν τοὺς εἶχε καθυποχρεώσει, καὶ ἐν ᾧ ἔτρωγον καὶ ἔπινον πλουσίας ἀπὸ τῶν πτωχικῶν τῶν μοναχῶν, καὶ ἐν ᾧ σιωπηλῶς καὶ ἀφαντῶτως ὑπομονητικῶς ὁ φιλάσθενος Ἀρχιεπίσκοπος μόνος τοῦ ὡς σερβιτόρος τοὺς ἐπεριποιεῖτο, στερηθεὶς αὐτὸς τὸ φαγητόν του καὶ τὴν ἡσυχίαν του, αὐτοὶ ὡς μακίνομενοι, ὑβρίζον μοναχοὺς καὶ μονᾶς καὶ ἠλείουν ὅτι θὰ διαρπάξουν τὰ μοναστηριακὰ καὶ θὰ καταγγείλουν καὶ θὰ πετάξουν ἔξω τοὺς μοναχοὺς κ.λ.π.

Ὅ,τι καὶ ἂν γράψω εἶναι ἀδύνατον νὰ περιγραφῇ ἡ ἀχαρακτήριστος καὶ ἀνεξήγητος ἐκείνη στάσις. Εἶχον τὴν ἀπαίτησιν νὰ φιλοξενήσουν ἡγεμονικῶς καὶ ἐπ' ἀόριστον οἰκογενεῖας μετὰ τὴν ἐνδυμασίαν καὶ προκλητικότητά τοῦ σημερινοῦ συρμοῦ, οἱ μοναχοί, ἵνα ἐκείνοι εἰς ἀνταπόδοσιν ὑποστηρίξουν τὰ δίκαια τῶν Μονῶν κ.λ.π. Ἴδου ἀπὸ ποῖον πνεῦμα ἐμφοροῦνται οἱ πολιτευόμενοι τῆς ἐποχῆς μας, ποῖα ἡ εὐγένεια τῆς ψυχῆς τῶν, ποῖα αἱ ἀπαιτήσεις τῶν καὶ ποῖας εἰσηγήσεις ἔχουν οἱ ζητοῦντες τὴν διάλυσιν τῶν Μονῶν. Θεωροῦν καὶ τὰς Μονᾶς ὡς ταιφλικά των, καὶ ἀφ' οὗ ἀφῆρπασαν τὰ 9)10, ζητοῦν νὰ ροφήσουν καὶ τὸν Ἰδρωτὰ καὶ τὸ αἷμα τῶν ταλαιπώρων μοναχῶν, ἐπὶ ἀπειλῇ διαλύσεως! Ἄν εἶναι δυνατόν νὰ λέγονται οὗτοι χριστιανοὶ καὶ νὰ ὀδηγήσουν τὸ Κράτος εἰς πρόοδον, ἀφ' οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι στεροῦνται καὶ τῆς μᾶλλον στοιχειώδους μορφώσεως καὶ οὐδεμίαν χωρὶς τῆς καρδίας εὐγενῆς κάλλει ἐντὸς αὐτῶν!

Οἶδεν ὁ Θεὸς εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ρύεσθαι καὶ ἀδίκους εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν.

Ἄπ. Πέτρος.

Ὁ ἄνθρωπος ἀνατραφεὶς καλῶς δύναται νὰ γίνῃ τὸ θεϊότερον καὶ ἡμερώτερον τῶν ζώων, ἂν δὲ μὴ ἀνατραφῇ καλῶς δύναται νὰ γίνῃ τὸ θηριωδέστερον πάντων.

Πλάτων.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν εἶναι ὁ κ. Σπυρ. Σταθάτος δημοδιδάσκαλος.